

РЕШЕНИЕ

№ 124

гр. Ловеч, 02.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОВЕЧ, VIII СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети май през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ЙОРДАНКА ХР. ВУТОВА**

при участието на секретаря **ВАЛЯ ИВ. ДОЧЕВА**
като разгледа докладваното от **ЙОРДАНКА ХР. ВУТОВА** Административно наказателно дело № 20244310200267 по описа за 2024 година

С Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата № 8504681090, издаден от Агенция «Пътна инфраструктура» на «РР Транс» ООД, със законен представител Румен Радоев Радоев, ЕИК 202567342 е наложена на основание чл.187а, ал.2, т.3, във връзка с ал.3, във връзка с чл.179, ал.3б от ЗДвП имуществена санкция в размер на 2500.00 лева за извършено нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП, за това, че на 16.07.2021 г. в 11.50 часа е установено нарушение № C79BBD0251EB3A06E053021F160A91E6, с ППС ВЛЕКАЧ СКАНИЯ Р 164 ЛА 4x2 НА 480, регистрационен номер ЕВ 8415 АТ, с технически допустима максимална маса 19000, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 3, без ремарке, в община Угърчин, за движение по път I-4 км 40+670, с посока Нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото ППС има маршрутна карта, но платената категория е по – малка от измерената. Нарушението е установено с устройство № 40251, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал. 1 от Закона за пътищата, намиращо се на път I-4 км 40+670. С цитирания ЕФ е постановено «РР Транс» ООД, да заплати и съответната такса по чл.10б, ал.5 от ЗП, съобразно категорията на ползваното ППС в размер на 102.00 лева.

Недоволен от Електронния фиш останал жалбоподателят «РР Транс» ООД, който го обжалва в срок чрез адв. Динев от САК, и излага, че е неправилен и незаконосъобразен, тъй като наказващият орган се е произнесъл по преписката преди да прецени всички обстоятелства, относими към въпроса за вината и за деяние, за което няма категорични доказателства, че осъществява признаците от състава на административно нарушение по чл.102, ал.2 от ЗДвП. Сочи, че предвидената в чл.179, ал.3б от ЗДвП санкция във фиксиран размер противоречи на чл.9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 г. относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, тъй като нарушава принципа за пропорционалност, като излага подробни съображения за това и счита, че следва да бъде приложен чл.28 от ЗАНН. Отделно от това излага, че неправилно в случая е издаден ЕФ, тъй

като чл.189ж, ал.1 от ЗДвП препраща само към чл.179, ал.3 от ЗДвП и за вмененото нарушение на жалбоподателя не е предвидена възможност за издаване на ЕФ. Поради изложеното моли съда да отмени изцяло обжалвания ЕФ и да им бъдат присъдени направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание за наказаното дружество жалбоподател, редовно призовани, не се явява представител. Редовно призован, не се е явил и техния процесуален представител адв. Динев, който е депозирал молба с вх. №4914/07.05.2024 г., с която е направил искане за разглеждане на делото в тяхно отсъствие и е изложил подробни аргументи за отмяна на обжалвания ЕФ на основания изложени в жалбата, които доразвива, и е направил искане съдът да присъди на жалбоподателят направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

Издателят на обжалвания ЕФ – Агенция «Пътна инфраструктура» - София, редовно призовани се представляват от юриск. Корфоновозова, която моли съда да потвърди издадения електронен фиш, като правилен и законосъобразен. Счита, че нарушението е безспорно доказано, тъй като за процесното ППС има закупена маршрутна карта, но платената категория е по-малка от измерената и частично не е заплатена дължимата пътна такса за ППС, декларираната категория в маршрутната карта е за ППС е 2 оси под 12 тона, а заснетото ППС е над 12 тона, с 2 оси. Сочи, че от обективна страна е налице съставомерно деяние, тъй като собственика на ППС е допуснал движение по път включен в обхвата на платената пътна мрежа, на датата на извършване на нарушението и е налице липса на изпълнено задължение за заплащане на тол такса към момента на използването на платената пътна мрежа. От което следвало извод, че не е налице алтернативност на деянието в обвинителната част на ЕФ, а алтернативност на способа за заплащане на тол такса. Сочи, че е неоснователно изложеното в жалбата твърдение, касаещо неспазване на принципа за пропорционалност по чл.9а от Директива №1999/62/ЕО, и че в процесния ЕФ ясно е недвусмислено било посочено, както точно нарушение е извършено, същи о че водача има възможност да се освободи от административно наказателна отговорност ако в 14 дневен срок от получаване на ЕФ бъде заплатена компенсаторна такса по чл.10, ал.2 от ЗП, като в случая последния не се бил ползвал от тази възможност. Сочи, че правилно и законосъобразно е ангажирана отговорността на собственика на ПТП, и е наложена предвидената в разпоредбата на чл.179, ал.3б от ЗДвП имуществена санкция. Сочи, че словесното описание на нарушението по начина по който е формулирано, съдържа достатъчно фактически изложения досежно конкретните състомерни признаци, съотневно способа за безпроблемно индивидуализиране на конкретното административно нарушение и неговия извършител. Сочи, че при издаване на ЕФ са спазени всички материалноправни и процесуални изисквания и в съответствие с целта на закона, поради което изложените доводи от страна на жалбоподателят за отмяна на същия са незаконосъобразни. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер, а в случай, че съдът уважи жалбата, прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че жалбата е процесуално допустима и е подадена в срок, като към материалите по преписката се съдържат доказателства за връчване на ЕФ на жалбоподателя /л.16/, като по същество е основателна.

Съдът намира, че съдържанието на електронния фиш е по утвърден образец, като в същия е отразено, че на 16.07.2021 г. в 11.50 часа е установено нарушение № С79BBD0251EB3A06E053021F160A91E6, с ППС ВЛЕКАЧ СКАНИЯ Р 164 ЛА 4х2 НА 480, регистрационен номер ЕВ 8415 АТ, с технически допустима максимална маса 19000, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 3, без ремарке, в община Угърчин, за движение по път I-4 км 40+670, с посока Нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа,

като за посоченото ППС изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото ППС има маршрутна карта, но платената категория е по – малка от измерената. Нарушението е установено с устройство № 40251, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10 ал. 1 от Закона за пътищата, намиращо се на път I-4, км. 40+670. Собственик, на когото е регистрирано ППС е «РР Транс» ООД, със законен представител Румен Радоев Радоев, ЕИК 202567342. Направено е пълно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Правилна е и квалификацията на нарушението, както и съответната санкционна норма. Съобразно разпоредбата на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, собственикът е длъжен да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП според категорията на пътното превозно средство. Санкционната норма на чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП предвижда на собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП налагане на имуществена санкция в размер на 2 500 лв., каквато санкция е наложена и в настоящия случай. Съгласно чл. 39, ал. 4 от ЗАНН, за случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система, в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал. 2, за което се издава електронен фиш. Видно от цитираната норма, за да бъде издаден електронен фиш за процесното нарушение на нормата на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, това трябва да е предвидено в закон. В нормата на чл. 189ж, ал. 1, изр. първо от ЗДвП, е предвидено, че при нарушение по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. В тази норма не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш за процесното нарушение, като липсва и друга законова норма, която изрично да предвижда тази възможност, поради което в случая е следвало да бъде съставен АУАН, а в последствие да бъде издадено НП, а не да се съставя електронен фиш. Този извод на съда не се променя и от нормата на чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП, съгласно която по отношение на електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3 – 3б се прилагат разпоредбите на чл. 189, ал. 10, тъй като това би означавало по тълкувателен път да се изведе възможност за съставяне на електронен фиш, което е недопустимо при ангажиране на административно наказателната отговорност на едно лице. Така изложеното се отнася и до нормата на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, в която също не е изрично предвидена възможността да се издаде електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, а се урежда изграждането и поддържането от АПИ на информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в от ЗДвП, като в информационната система могат да се съхраняват и съставени, но невръчени покани за съставяне на актове за установяване на административни нарушения, актове за установяване на административни нарушения и наказателни постановления за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в от ЗДвП, ако същите отговарят на изискванията за електронен документ и са подписани с квалифициран електронен подпис. На следващо място, тази възможност не се извежда и от нормата на чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП, съгласно която вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административно наказателна отговорност по ал. 1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или електронния фиш представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението, и копие от свидетелството му за управление на моторно превозно средство. Тази норма, освен че не предвижда изрично издаването на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б от

ЗДвП, разглежда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б, за които са издадени електронни фишове или са съставени АУАН, без да се конкретизира електронния фиш и АУАН за кое от нарушенията се отнасят. Ето защо, тази норма би могла да е приложима както в случаите на издаване на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, така и при съставен АУАН за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. Така изложеното се отнася и до нормите на чл. 167а, ал. 2, т. 8 от ЗДвП и чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП. В първата норма е предвидено, че при изпълнение на функциите си по този закон определените от председателя на управителния съвет на АПИ длъжностни лица съставят и връчват АУАН и връчват електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в. Съответно във втората норма е предвидено, че АПИ създава и поддържа информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в, като в информационната система могат да се съхраняват и съставени, но невръчени покани за съставяне на актове за установяване на административни нарушения, актове за установяване на административни нарушения и наказателни постановления за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в, ако същите отговарят на изискванията за електронен документ и са подписани с квалифициран електронен подпис. В тези две норми отново не е изрично предвидено издаването на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП и не се конкретизира електронния фиш и АУАН за кое от нарушенията се отнасят. Поради изложеното, настоящата инстанция приема, че в случая липсва изрична законова разпоредба предвиждаща възможността да бъде съставен електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, като е недопустимо по тълкувателен път и чрез разширително тълкуване на нормата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП, да се приеме че тя се отнася и до нарушенията по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. Следователно, законът изрично предвижда издаване на електронен фиш само при нарушения по чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но не и за такива по 179, ал. 3б ЗДвП. Посочването в чл. 167а, ал. 3 ЗДвП на доклади за всяко установено нарушение по чл. 179, ал. 3 – 3в не означава, че съществува възможност за издаването на електронен фиш за това нарушение при липса на изрична норма за това, тъй като налагането на наказание по аналогия е недопустимо.

Ето защо ЕФ е издаден при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, като такъв се явява незаконосъобразен и следва да бъде отменен изцяло.

При този изход на процеса е основателна заявената претенция от страна на жалбоподателя за присъждане на адвокатско възнаграждение, в претендирания размер от 550.00 лева, който е съобразен с разпоредбата на чл.18, ал.2, във връзка с чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, където е регламентирано, че при защита и съдействие по дела с интерес от 1000 до 10 000 лв., възнаграждението е 400 лв. плюс 10 % за горницата над 1000 лв.

При този изход на процеса следва да бъде оставено без уважение искането на ответника за присъждане на разноски по делото – юрисконсултско възнаграждение в минимален размер, като неоснователно.

Водим от гореизложеното и на основание чл.63, ал.2, т.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата № 8504681090, издаден от Агенция «Пътна инфраструктура», с който на «РР Транс» ООД, със законен представител Румен Радоев Радоев, ЕИК 202567342 е наложена на основание чл.187а, ал.2, т.3, във връзка с ал.3, във връзка с чл.179, ал.3б от ЗДвП

имуществена санкция в размер на 2500.00 лева за извършено нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП, като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗЕН.

ОСЪЖДА Агенция «Пътна инфраструктура» София да заплати на «РР Транс» ООД, със законен представител Румен Радоев Радоев, сумата от 550.00 /петстотин и петдесет/ лева, представляваща договорено и заплатено адвокатско възнаграждение.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на процесуалният представител на АНО за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като неоснователно.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Ловешки административен съд в 14 дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Ловеч: _____